

Sutsko

Sutter, sutsko, tøjsko, hjemmesko, slæbere og flapper – kært barn har mange navne. Her taler vi om fodtøj til indendørs brug, for det meste fremstillet i hånden og i genbrugsmaterialer. Skoene har været gode varme at stikke fødderne i, men også en nødvendighed. I de gamle huse var der ikke gulvvarme som vi kender i dag, men til gengæld rigtig fodkoldt.

Hvor langt kludeskoen går tilbage er svært at sige. I 1800-tallet kaldte man dem listesko. Her bestod sålen af flettede tøjstrimler, hvor fletningerne var syet sammen. Navnet listesko kommer ikke af, at de var gode at liste rundt i, men fra de stofstrimler som bunden blev lavet af, dem kaldt man nemlig lister.

I museets samling findes kludesko, både til børn og voksne. De fleste har såler lavet af mange lag stof som man har syet sammen. Man har prøvet at gøre sålerne mere modstandsdygtige for fugt ved at give dem lak, male dem under bunden eller sy et lag voksdug i. Hvis de først var blevet våde, var de nemlig rigtig svære at få tørre igen, og deres holdbarhed blev dermed også kortere.

På et par af de sutsko, museet råder over, har man været så opfindsom at sy gummislange under.

Overstykkerne er for det meste syet i tykke stoffer. Det kunne være rester fra møbler eller en udtjent overfrakke. Der er også eksempler på, at man har hæklet overstykkerne. Når man ser på, hvor forskellige sutskoene er, så får man også et indblik i, hvor kreative de personer var, der lavede dem, og hvor dygtige de var til at udnytte de rester, de havde liggende. Man smed ikke bare en udtjent jakke eller andet stof ud, men gemte den, så den kunne bruges til noget andet.

Opgave: Prøv at tegne en hjemmesko. Tænk den i forskelligt genbrug og lav noter på dit papir om, hvad du har brugt af materialer og hvorfor.